

Venevere kooli LÕPETANUD: “Väike kool kodukohas oli ilus algus”

Venevere algkool oli viieklassiline õppeasutus Laekvere vallas. Kuus aastat tagasi kool õpilaste vähesuse tõttu suleti. Virumaa Teataja uuris, kuidas selle pisikese, tänaseks unustuse hõlma vajuma hakkava kooli lõpetanute elutee on kulgenud.

Eva Klaas
eva.klaas@virumaateataja.ee

Aastatel 2001-2003 lõpetas Venevere kooli üheksa tüdrukut ja seitse poissi, nüüdseks on nad jõudnud täiskasvanuikka ning oma esimesed valikud teinud – lõpetanud gümnaasiumi, ametikooli või need mõlemad, õpivad kõrgkoolis või on seda lõpetamas.

Kõik kolm noort, kes on lõpetanud ametikooli, on leidnud ka sobiliku töö: üks noormeis ehitajana, teine lukksepana-remondimehena ja üks noor naine juuksurina.

Neist kahte ootavad ees suured muutused – sõjaväeteenistus ning elama ja tööle asumine Austraalias.

Kolmandik nimetatud aastatel Venevere kooli lõpetanutest (ühe noore kohta andmed puuduvad) suundus pärast Rakvere gümnaasiumi või Avinurme keskkooli edasi õppima kõrgkooli. Üks noormeis õpib maatülikoolis, üks neidudest Tartu ülikooli majandusteaduskonnas ning teine Lääne-Viru rakenduskõrgkoolis sotsiaaltööd.

Kaks noort naist saavad kohe-kohe diplomi – üks Lääne-Viru rakenduskõrgkoolis raamatupidamise erialal ning teine Tallinna tehnikaülikooli rakenduskeemia ja biotehnoloogia alal.

Kõigil noortel ei ole siiski nii hästi läinud, ülejäänutel on põhiharidus (üks noormeis läks küll ametikooli, kuid see jäi tal pooleli, ning üks neiu kavatses haridusteed jätkata kutsehariduskeskuses) või on koolitee varem katkenud.

Suurem osa neist noortest töötab, kui mitte pidevalt, siis vähemalt hooajaliselt või juhutöödel, kuid on ka mõni, kellel on raske oma kohta elus leida.

Alati on aga keegi, kes suudab sellest hoolimata, et kooliajal läksid asjad kehvasti, end kokku võtta.

Ühel noorel naisel jäi põhiharidus varakult pooleli. Venevere kooli tuli ta mujalt, olles teistest vanem. Väikeses koolis tuli ta küll üsna kenasti toime, kuid pärast selle lõpetamist ja teise kooli minnes katkes haridustee õige pea. Praegu on ta aga ema, tal on kindel töökoht pealinnas ning ta saab kenasti hakkama.

Valdaval osal noortest – enam kui kahel kolmandikul –, kes aastail 2001-2003 Venevere kooli lõpetasid, on side Veneverega alles. Osa neist elab kodukohas pidevalt, teised külastavad vanemaid tihti. Päris paljud osalevad aktiivselt Venevere küla üritustel ja tegemistes.

Kaks tähtsündmust ühel suvel: kõrgkoolidiplom ning PULMAD

Marju Kalausest (2001. aasta lõpetaja) saab mõne päeva pärast diplomeeritud raamatupidaja – ta lõpetab Lääne-Viru rakenduskõrgkooli väga heades tulemustega ehk *cum laude*. “Eksamid on kõik tehtud, lõputöö kaitstud, kuid lõpuaktus on veel olemata,” rääkis Marju Kalas.

Marju tahab nüüd kõigepealt natuke suve nautida ja puhata – kokku on tal 15 aastat õpinguid seljataga – ning siis töökohta otsida.

Tegelikult on noorele naisele varem juba tööpakkumisi tehtud, kuid seni on ta neist loobunud, sest ei ole tahtnud õpingute kõrvalt nii suurt vastutust võtta. Praegu aitab Marju Kalas natuke nõu ja jõuga raamatupidamisel kohaliku poepidajat, eelkõige selleks, et praktikat saada.

Pärast Venevere kooli lõpetamist jätkas Marju Kalas õpinguid Muuga põhikoolis ja Avinurme keskkoolis. Ta on seda meelt, et väikeses koolis on parem õppida kui suures ning algkoolis, mis asus kodu lähedal ja kus õpetajad jõudsid tegeleda iga õpilasega, talle väga meeldis. “Iga päev pidi arvestama sellega, et sind küsitakse,” tõi ta välja veel ühe väikeses kooli tugevuse. Ka edaspidi on noor naine eelistanud neid õppeasutusi, mis kodule lähemal, kodusemad ja väiksemad.

Kui gümnaasiumiharidus käes, tuli teha valikuid. “Ma ei tahtnud kodust väga kaugemale minna, ka rahakott poleks lubanud,” rääkis ta. Kuna raamatupidamine on praktiline ala ning Lääne-Virumaa rakenduskõrgkool asub ka ilusas kohas – mõisas –, saigi selline otsus tehtud. Nüüd on Marju Kalas oma valitud erialaga väga rahul, see meeldib talle.

Suvel, juulikuus, seisab Marjul ees veel üks tähtis sündmus: ta abiellub. Pulmapidu, mis järgneb ametliku tseremooniale maavalitsuses, toimub koduses Venevere seltsimajas. “Venevere on meie mõlema kodukoht, teisiti ei kujuta ettegi,” ütles Marju Kalas. Ta lisas, et pulmapöörde kutsutakse kõik sõbrad, sugulased, tuttavad – nii palju kui ruumi on, et sündmus kujuneks meelde jäävaks nii endale kui teistele.

Marju lööb aktiivselt kodukandi tegemistes kaasa, ta mängib ka Venevere näiteringis.

Marju Kalas rääkis, et näitlemine on talle kogu aeg meeldinud, juba päris lapsepõlvest saadik. Alklassides osales ta kooli näiteringis, kui läks edasi õppima Muuga põhikooli, hakkas ka kaasa lööma küla näiteringis.

Marju kodukoht on endiselt Venevere ja oma lähema tuleviku seob ta Veneverega, töökoht võib kuidagi asuda eemal, näiteks Rakveres, kuid elada tahaks ta ikka kodukohas.

Marju klassikaaslasel Venevere ajast (neiu on ka hiljem klassikaaslasel olnud ning suhtlevad praegugi tihedalt) Maria Fomitšenkol on samuti bakalaureusekraad sama hästi kui käes. Tema lõpetab Tallinna ülikooli rakenduskeemia ja biotehnoloogia erialal.

“Iga päev pidi arvestama sellega, et sind küsitakse.”

Marju Kalas

Venevere algkooli lõpetajad 2001. aastal: vasakult klassijuhataja Pille Lumiste, Kati Raudmäe, Kaiti Pau, Serle Kirsipuu, Vahur Hellmann ja Maria Fomitšenko. Ees kükitab Marju Kalas.

Erakogu

Vend läheb SÕJAVÄKKE, õde tööle Austraaliasse

Kristo Raudmäe (lõpetas Venevere kooli 2002. aastal) töötab osahingus Paadenurme Puit lukksepana-remonditööliseks ja üldiselt rahul. Juuli alguses läheb ta aga 11kuuks kaitseväge oma kodanikukohust täitma. “Minul ei ole küll midagi selle vastu, et ajateenistusse minna,” ütles Kristo Raudmäe, kelle veendumusel annab sõjavägi olulise elukogemuse.

Kristo on lõpetanud Avinurme keskkooli ning Rakvere ametikooli autotehnikuna. Ta elab Veneveres. “Siin on sõbralik rahvas, mulle meeldib siin,” kinnitas Kristo Raudmäe, linnaelust ametikooli õpingute ajal Rakveres elanud noormeis puudust ei tunne. Samas leiab ta, et elu on alles ees ning kaugema tuleviku suhtes ei ole küll mingeid konkreetseid plaane tehtud.

Kristo Raudmäe mängib Venevere näiteringis, mille kohta ütleb, et see on lihtsalt tore harrastus.

Veel on ta tegelenud muusikaga. Noormehe sõnul ta laulis kohalikus bändis ning “tinistas” kitarri. “Praegu me ei ole küll enam eriti koos käinud,” tunnistas ta.

Kristo õde Kati Raudmäe, kes lõpetas Venevere kooli aasta varem, lendas aga eile Austraaliasse. “Tal on seal töökoht olemas, juuksurina, nagu Eestiski,” teadis Kristo ja ütles, et õde otsustas maailma avastada koos klassiõega.

Kati Raudmäe lõpetas samuti Avinurme keskkooli, omandas juuksuri eriala ja hiljem töötas juuksurina pealinnas.

HEA töömees leiab ikka tegevust

Kardo Smoljaril (2002. aasta lõpetaja) ei läinud õppimine alati küll kõige ladusamalt, kuid kohalike inimeste kinnitusele on ta olnud igati tubli, edasipüüdlik ja hakkaja. Kardo on lõpetanud Rakvere ametikooli ehituse erialal.

Praegu teeb ta ehitustöid ning tema sõnul tööpuuduse üle kurta ei saa, objekte on nii kodu lähedal kui kaugemal.

Venevere koolis õpinguid meenutades ütles Kardo Smoljar, et temal ei olnud küll midagi väikeses koolis käimise vastu, vastupidi – see sobis talle hästi.

Kardo on ka praegu Venevere elanik ja lööb küla tegemistes aktiivselt kaasa. “Pärilisele poole ei jõua, aga püüan ikka osa võtta,” sõnas noormeis.

KOOLI jõudis mõne minutiga

Küllil Lumiste (2003. aasta lõpetaja) jätkas õpinguid Muuga põhikoolis, seejärel lõpetas Rakvere gümnaasiumi. Praegu on ta Tartu ülikooli majandusteaduskonna üliõpilane.

Küllil meenutas, et Venevere kool asus kodule väga lähedal ning sinna minekuks ei kulunud paari minutitki. “Kool oli kodune ja nii väike, et õpetajal oli aega igaühega individuaalselt tegeleda,” rääkis Külli Lumiste.

Neiu sõnul oli kodulähedases koolis igati hea võimalus oma haridusteed alustada. Kui ta läks edasi suurematesse koolidesse, oli alguses natuke keerulisem, sest õpetajatel oli vähem aega, kuid sellega harjus kiiresti ära.

“Kaalusin erinevaid variante,” ütles Külli erialavaliku kohta, aga nüüd, kui esimene kursus läbi, on ta otsusega rahul.

Nädala sees elab neiu Tartus, kuid nädalavahetustel sõidab enamasti Veneverre: seal on kodu, vanemad ja sõbrad.